

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Haymo-//nis Episcopi Hal-//berstattensis De
Chri//stianarum rerum memoria li-//bri decem**

Haimo <Halberstadensis>

Coloniae, 1531

VD16 H 224

De Constantino imperatore. Cap. IIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29805

RERVM MEMO. LIB. VIII.

gritudine & doloribus internorum viscerum correpius, amissis quoque morbo luminibus, & tunc magis quid aduersus Christum commiserit videns, viuendi finem facit, lata prius lege pro liberatione Christianorum.

DE CONSTANTINO imperatore.

Caput IIII.

Per idem tempus exoritur Constantinus religiosissimus imperator, Constantij æque moderatissimi principis, de quo Paulo ante memorauimus, filius & hæres, Romanum obrinet imperium. Hic in obseruantia religionis omnes ante se imperatores exuperat. Hic vltimis persecutionum temporibus fere, cum vellet deus repropitiari sanctis suis, & ecclesiam suam tranquilla pacis soliditate stabilire, Christianus effectus, licentiã dat Christianis cõcilia libere cõgregare, & ædificare ecclesias, quas & ipse plurimas cõstituerat, & plurima largitur, diuino cõmonitus spiritu, & hoc cælesti miraculo: Cum esset pugnaturus cõtra Maxentium vrbis Romę tyrannum, & inde diuinum auxilium deprecaretur, vidit nocte per soporem signum igneum in cælo, & astare angelum dicentem: Cõstantine, in hoc signo vinces. Itaq; cū hoc signo in militaria vexilla transformato procedit ad bellum, idemq; signum ex auro fabrefactum dextera manu sua gestans, & deprecans deum, vt si fieri posset, illam dexteram suã nõ sineret Romano sanguine maculari præstatq; ei deus, Maxentiumq; tyrannum cõgredi parantẽ, cum vniuersis nauibus quibus fluuiũ strauerat, demergit in profundũ. Tunc Senatus populusq; Ro-

HAYMO DE CHRISTIA.

manus tyrannica peste liberati, Constantinum vt sue libertatis restitutorē excipiunt, faciuntq; ei imaginem ob honorem triumphi. In cuius dextera idem imperator signū crucis depingi iubet, & subter ascribi huius virtute urbem restitutam esse libertati. Tunc legem scribit, conspirante etiam secum in hoc Licinio, sororis suæ Constantiæ viro & consorte regni, vt ab vniuersis colatur deus Christianorum, qui sibi victoriam dedit & vrbi libertatem. Quam legem & vsque ad orientis partes emittit, vbi adhuc ferbuerat persecutio. Tunc apertus indulgentia legitimi principis manifeste status ecclesiarum, reparari incipit verbum, & doctrina Christi libere propagatur, celebrantur festiuitates, conueniunt episcopi, ecclesiæ dedicantur, persecutores quoque per quos Maximinus impietatis fomēta conceperat, iubente principe, supplicijs excruciantur: ipsius vero tyranni imagines sculptæ vel pictæ precipitari iubentur, vel atro fuscari, aut coloribus obliterari. Dum ergo sic proficit ecclesia apud deum & homines, & quasi quædam imago cælestium habetur in terris, præfatus Licinius Augusto inuidens Constantino, quod ob maximam religionem in veneratione esset omnibus, & maxime Christianis, occultas insidias molitur. Sed carens effectu, mox apertum bellum indicit, Christianos versa vice persequitur, & noua & inaudita crudelitate, missis in carcerem cibum & potum interdicit: nolentēque sacrificare nouis ac monstruosis excrucias supplicijs, tradit lanionibus, vt porcorum more suspensos & caudicibus superpositos, egdant in frustra, & in mare ad pabulum piscibus pro-

RERVM MEMO. LIB. VIII.

ſciant. Miſſos vero in exilium legitimis vxoribus ſpo-
liat, ac ſuis ſatellitibus iungit. Iam vero eccleſias fide-
lium, quas prius extrui præceperat, ſubuertit. Deniq;
tanta eius tyrannide motus Conſtantine, ire obui-
am parat, nec difficultas fit victoriæ. vbi & cauſa iuſti-
or & virtus eminentior extat. Deiectoꝛque tyranno,
Licinio, ſoliditatem Romani imperij ſolus obtinet cū
ſilijs, eccleſiarum ſtatu incredibilem diligentia reſtituto:
quas deinceps ſumptibus, priuilegijs, honoribus am-
pliare & ſublimare procurat. Hucusque Euſebius Cæ-
ſarienſis, reliqua Rufinus proſequitur.

✠ D. HAYMONIS ✠ EPISCOPI HALBERSTAT-

tenſis liber IX.

Caput .I.

Ed his temporibus commoda pace
& quiete eccleſijs reddita, alius perfe-
cutionis turbo inuehit. Etenim Arri-
us quidam Alexãdrię preſbyter præ-
ua quędam dogmatizat, & ab illa æ-
terna & ineffabili dei patris ſubſtan-
tia vel natura filiũ conat abſcindere, dicẽs: Nõ ſemper
deus pater fuit, non ſemper fuit dei verbum, ſed fuit
qñ deus pater non fuit. dei autem verbũ ex non ex-
iſtẽtibus factũ eſt. exiſtens em̄ ſi exiſtentẽ ex non ex-
iſtẽte fecit, quapropter fuit aliqñ, qñ nõ fuit. creatura
tm̄ & factura eſt filius neque ſimilis eſt patri ſecũdum
ſubſtantiã, neq; verus eſt, neq; vera ſapientia eius eſt,